

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम
ओषधीभ्यः। नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते
करोमि॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

सह वै देवानां चासुराणां च यज्ञौ प्रततावास्तां
वयं स्वर्गं लोकमेष्यामो वयमेष्याम इति तेऽसुराः
सन्नह्य सहसैवाचरन् ब्रह्मचर्येण तपसैव देवास्तेऽसुरा
अमुह्यंस्ते न प्राजान्स्ते पराऽभवन्ते न स्वर्गं
लोकमायन् प्रसृतेन वै यज्ञेन देवाः स्वर्गं लोकमायन्
प्रसृतेनासुरान् पराभावयन् प्रसृतो ह वै यज्ञोपवीतिनो
यज्ञोऽप्रसृतोऽनुपवीतिनो यत्किं च ब्राह्मणो यज्ञोपवीत्यधीते
यजंत एव तत्तस्माद्यज्ञोपवीत्यैवाधीयीत याजयेद्यजंत वा
यज्ञस्य प्रसृत्या अजिनं वासो वा दक्षिणत उपवीय दक्षिणं
बाहुमुद्धरतेऽव धत्ते सव्यमिति यज्ञोपवीतमेतदेव विपरीतं
प्राचीनावीतं संवीतं मानुषम्॥१॥

[१]

रक्षांसि ह वा पुरोऽनुवाके तपोग्रमतिष्ठन्त तान्
प्रजापतिर्वरेणोपामन्त्रयत् तानि वरमवृणीतऽऽदित्यो
नो योद्धा इति तान् प्रजापतिरब्रवीद्योधयध्वमिति

तस्मादुत्तिष्ठन्तः५ ह वा तानि रक्षाँस्यादित्यं योधयन्ति
यावदस्तमन्वगात्तानि ह वा एतानि रक्षाँसि गायत्रियाऽभिमन्त्रितेना
शाम्यन्ति तदु ह वा एते ब्रह्मवादिनः पूर्वाभिमुखाः सन्ध्यायां
गायत्रियाऽभिमन्त्रिता आप ऊर्ध्वं विक्षिपन्ति ता एता आपो
वज्रीभूत्वा तानि रक्षाँसि मन्देहारुणे द्वीपे प्रक्षिपन्ति
यत्प्रदक्षिणं प्रक्रमन्ति तेन पाप्मानम् अवधून्वन्त्युद्यन्तमस्तं
यन्तम् आदित्यमभिध्यायन् कुर्वन् ब्राह्मणो विद्वान्सकलं
भद्रमश्रुतेऽसावादित्यो ब्रह्मेति ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति य एवं
वेद॥२॥

[२]

यद्देवा देवहेळनं देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
मुञ्चतर्तस्यर्तेन मामिता देवा जीवनकाम्या यद्वाचाऽनृत-
मूदिमा तस्मान्न इह मुञ्चत विश्वे देवाः सजोषंसः। ऋतेन
द्यावापृथिवी ऋतेन त्वँ सरस्वति। कृतान्नः पाह्येनसो यत्किं
चानृतमूदिमा। इन्द्राग्नी मित्रावरुणौ सोमो धाता बृहस्पतिः।
ते नो मुञ्चन्त्वेनसो यदन्यकृतमारिम। सजातशँसादुत
जामिशँसाज्यायंसः शँसादुत वा कनीयसः। अनाधृष्टं
देवकृतं यदेनस्तस्मात् त्वमस्माञ्जातवेदो मुमुग्धि॥३॥

यद्वाचा यन्मनसा बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवज्राँ शिश्रैर्यदनृतं
चकृमा वयम्। अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु
चक्रम यानि दुष्कृता। येन त्रितो अर्णवान्निर्बभूव येन

सूर्यं तमसो निर्मुमोच। येनेन्द्रो विश्वा अजंहादरातीस्तेनाहं
ज्योतिषा ज्योतिरानशान आक्षि। यत्कुसीदमप्रतीतं मयेह
येन यमस्य निधिना चरामि। एतत्तदग्रे अनृणो भवामि
जीवन्नेव प्रति तत्तं दधामि। यन्मयि माता यदा पिपेष
यदन्तरिक्षं यदाशसातिक्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता
यदाप इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्रे स त्वं नो
अग्रे त्वमग्रे अयासि॥४॥

[३]

यददीव्यन्नृणमहं बभूवादित्सन्वा सञ्जगर जनैभ्यः।
अग्निर्मा तस्मादिन्द्रश्च संविदानौ प्रमुञ्चताम्। यद्धस्ताभ्यां
चकर किल्बिषाण्यक्षाणां वग्नुमुपजिघ्रमानः। उग्रं पश्या
च राष्ट्रभृच्च तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि। उग्रं पश्ये
राष्ट्रभृत्किल्बिषाणि यदक्षवृत्तमनुदत्तमेतत्। नेत्रं ऋणानृणव
इत्समानो यमस्य लोके अधिरञ्जुराय। अव ते हेळ
उदुत्तममिमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्रे स त्वं
नो अग्रे। सङ्कुसुको विकुसुको निर्ऋथो यश्च निस्वनः।
तेऽ(१)स्मद्यक्षममनांगसो दूरादूरमचीचतम्। निर्यक्षममचीचते
कृत्यां निर्ऋतिं च। तेन योऽ(१)स्मत्समृच्छातै तमस्मै
प्रसुवामसि। दुःशः५सानुशः५साभ्यां घणेनानुघणेन च।
तेनान्योऽ(१)स्मत्समृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि। सं वर्चसा
पर्यसा सन्तनूभिरगन्महि मनसा स५ शिवेन। त्वष्टा नो

अत्र विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो(१) यद्विलिष्टम्॥५॥

[४]

आयुंष्टे विश्वतो दधद्यमग्निर्वरेण्यः। पुनस्ते प्राण आयाति
परायक्ष्मं सुवामि ते। आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो
घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं
पितेवं पुत्रमभिरक्षतादिमम्। इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि
तिग्ममोजो वरुण सशिशधि। मातेवास्मा अदिते शर्म
यच्छ विश्वे देवा जरदष्टिर्यथाऽसत्। अग्र आयूषि पवस
आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्। अग्ने पवस्व
स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यम्। दधद्रयि मयि पोषम्॥६॥

अग्निर्ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः। तमीमहे
महागयम्। अग्ने जातान्प्रणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो
नुदस्व। अस्मे दीदिहि सुमना अहेळच्छर्मन्ते स्याम त्रिवरूथ
उद्भौ। सहसा जातान्प्रणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो
नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वयं स्याम
प्रणुदा नः सपत्नान्। अग्ने यो नोऽभितो जनो वृको वारो
जिघांसति। तांस्त्वं वृत्रहं जहि वस्वस्मभ्यमाभर। अग्ने
यो नोऽभिदासंति समानो यश्च निष्ठः। तं वयं समिधं
कृत्वा तुभ्यमग्नेऽपि दध्मसि॥७॥

यो नः शपादशपतो यश्च नः शपतः शपात्। उषाश्च तस्मै

नि॒मृ॒क् सर्वं पा॒पं॑ समू॒हता॑म्। यो नः स॒पत्नो॒ यो र॒णो
म॒र्तोऽभि॒दास॑ति दे॒वाः। इ॒ध्मस्ये॑व प्र॒क्षाय॑तो॒ मा तस्यो॑च्छे॒षि
किं च॒न। यो मां द्वेष्टि॑ जा॒तवे॑दो॒ यं चा॒हं द्वेष्टि॑ यश्च
मा॒म्। सर्वा॑ऽस्ता॒नग्रे॑ स॒न्दह॑ या॑ऽश्वा॒हं द्वेष्टि॑ ये च॒ माम्।
यो अ॒स्मभ्य॑म॒राती॒याद्य॑श्च॒ नो द्वेष्टे॑ ज॒नः। नि॒न्दा॒द्यो
अ॒स्मान्दि॒प्साच्च॑ सर्वा॑ऽस्ता॒न्मष्म॑षा॒ कुरु॑। स॒शितं॑ मे
ब्र॒ह्म स॒शितं॑ वी॒र्या(१)॑म्ब॒लम्। स॒शितं॑ क्ष॒त्रं मे जि॑ष्णु
यस्या॒हमस्मि॑ पुरोहि॒तः। उ॒दे॒षां बा॒हू अ॒तिर॑मु॒द्वर्चो॑ अथो
ब॒लम्। क्षि॒णोमि॑ ब्र॒ह्मणा॑ऽमि॒त्रानु॑न्नयामि॒ स्वा(१)॑म् अ॒हम्।
पुन॑र्म॒नः पुन॑रायु॒र्म आ॒गात्पुन॑श्चक्षुः पुनः श्रो॒त्रं म आ॒गात्पुनः॑
प्रा॒णः पुन॑राकू॒तं म आ॒गात्पुन॑श्चित्तं पुन॒राधी॑तं म आ॒गात्।
वै॒श्वान॒रो मेऽद॑ब्धस्त॒नूपा॒ अव॑बाधतां दुरि॒तानि॑ वि॒श्वो॥८॥

[५]

वै॒श्वान॒राय॑ प्रति॒वेद॑यामो॒ यदी॑नृ॒णं स॑ङ्ग॒रो दे॒वता॑सु। स
ए॒तान्पाशा॑न् प्र॒मुच॑न् प्रवे॒द स नो॑ मुश्चातु दुरि॒ताद॑व॒द्यात्।
वै॒श्वान॒रः प॒र्व॒यान्नः॑ प॒वित्रै॑र्यत्स॑ङ्ग॒रम॑भिधावा॒म्याशा॑म्।
अना॑जान॒न्मन॑सा॒ याच॑मानो॒ यदत्रे॑नो॒ अव॑ तत्सु॒वामि॑।
अ॒मी ये सु॒भगे॑ दि॒वि वि॒चृतौ॑ नाम॒ तार॑के। प्रे॒हामृ॑तस्य
यच्छ॒तामे॒तद्व॒द्धक॑मोच॒नम्। वि॒जिही॑र्ष्व लो॒कान्कृ॑धि
ब॒न्धान्मु॑ञ्चासि ब॒द्धक॑म्। योने॑रिव प्रच्यु॒तो गर्भः॑ सर्वा॑न्
प॒थो अ॑नुष्व। स प्र॒जान॑न्प्रतिगृ॒णीत॑ वि॒द्वान्प्र॒जाप॑तिः

प्रथमजा ऋतस्य। अस्माभिर्दत्तं जरसः परस्तादच्छिन्नं
तन्तुमनुसञ्चरेम॥९॥

तत् तन्तुमन्वेके अनु सञ्चरन्ति येषां दत्तं पित्र्यमायनवत्।
अबन्ध्वेके ददतः प्रयच्छाद्वातुं चेच्छुक्रवांसः स्वर्ग एषाम्।
आरभेथामनु सञ्चरेथांसः समानं पन्थामवथो घृतेन। यद्वा
पूर्तं परिविष्टं यदग्नौ तस्मै गोत्रायेह जायापती सञ्चरेथाम्।
यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा जिहिंसिम।
अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हपत्य उन्नो नेषद्दुरिता यानि
चकृम। भूमिर्माताऽदितिर्नो जनित्रं भ्राताऽन्तरिक्षमभिशस्त
एनः। द्यौर्नः पिता पितृयाच्छं भवासि जामि मित्वा मा
विवित्सि लोकात्। यत्र सुहार्दः सुकृतो मदन्ते विहाय रोगं
तन्वा(१)ः स्वायाम्। अश्लोणाङ्गैरहुताः स्वर्गे तत्र पश्येम
पितरं च पुत्रम्। यदन्नमद्व्यनृतेन देवा दास्यन्नदास्यन्नुत
वा करिष्यन्। यद्देवानां चक्षुष्यागो अस्ति यदेव किं
च प्रतिजग्राहमग्निर्मा तस्मादनृणं कृणोतु। यदन्नमग्निं
बहुधा विरूपं वासो हिरण्यमुत गामजामविम्। यद्देवानां
चक्षुष्यागो अस्ति यदेव किं च प्रतिजग्राहमग्निर्मा
तस्मादनृणं कृणोतु। यन्मया मनसा वाचा कृतमेनः
कदाचन। सर्वस्मात्तस्मान्मेळितो मोग्धि त्वंस हि वेत्थ
यथातथम्॥१०॥

[६]

वा॒तर॑श॒ना ह॒ वा ऋ॑षयः श्रम॒णा ऊ॒र्ध्वम॑न्थि॒नो
 ब॒भूवु॑स्तानृ॒षयो॑ऽर्थमा॒य॒स्ते नि॒लाय॑मचर॒स्तेऽनु॑प्रविशुः
 कू॒श्माण्डा॑नि ता॒स्तेष्व॑न्विन्द॒ञ्छृद्ध॑या च॒ तप॑सा च॒
 तानृ॒षयो॑ऽब्रुवन्क॒था नि॒लायं॑ चर॒थेति॑ त ऋ॒षीन्ब्रु॑वन्नमो
 वोऽस्तु॒ भग॑वन्तोऽस्मिन्धा॒मि के॑न॒ वः स॑पर्यामेति॒
 तानृ॒षयो॑ऽब्रुवन्प॒वित्रं॑ नो ब्रू॒त येना॑रे॒पसः॑ स्या॒मेति॒ त ए॒तानि॑
 सू॒क्तान्य॑पश्यन् यद्वै॒वा दे॒वहे॑ळ॒नं यददी॑व्य॒वृणम॒हं ब॒भूव॑ऽऽयु॒ष्टे
 वि॒श्वतो॑ दध॒दित्ये॑तैराज्यं जुहु॒त वैश्वान॑राय॒ प्रति॑वेदयाम्
 इत्यु॒पति॑ष्ठ॒त यद॑र्वा॒चीन॑मेनो॒ भ्रूण॑ह॒त्याया॒स्तस्मा॑न्मोक्ष्यध्व॒
 इति॑ त ए॒तैर॑जुहवु॒स्तेऽरे॑पसोऽभवन्क॒र्मादि॑ष्वे॒तैर्जु॑ह्यात्पू॒तो
 दे॒वलो॒कान्त्सम॑श्रुते॥११॥

[७]

कू॒श्माण्डैर्जु॑ह्या॒द्योऽपू॑त इ॒व मन्ये॑त॒ यथा॑ स्ते॒नो यथा॑
 भ्रू॒णहै॒वमेष॑ भ॒वति॑ योऽयो॒नौ रे॒तः सि॒ञ्चति॑ यद॑र्वा॒चीन॑मेनो॒
 भ्रू॒णह॒त्याया॒स्तस्मा॑न्मुच्यते याव॒देनो॑ दी॒क्षामु॑पैति दीक्षित ए॒तैः
 सं॒तति॑ जु॒होति॑ संवत्स॒रं दी॑क्षितो भ॒वति॑ संवत्स॒रादे॒वऽऽत्मानं॑
 पु॒नीते॒ मासं॑ दीक्षितो भ॒वति॑ यो मा॒सः स॒ संवत्स॑रः
 संवत्स॒रादे॒वऽऽत्मानं॑ पु॒नीते॒ चतु॑र्विंशति॒रात्री॑र्दीक्षितो
 भ॒वति॑ चतु॑र्विंशति॒रर्धमा॑साः संवत्स॒रः संवत्स॑रादे॒वऽऽत्मानं॑

पुनीते द्वादश रात्रीर्दीक्षितो भवति द्वादश मासाः
 संवत्सरः संवत्सरादेवऽऽत्मानं पुनीते षड्रात्रीर्दीक्षितो
 भवति षड्वा ऋतवः संवत्सरः संवत्सरादेवऽऽत्मानं
 पुनीते तिस्रो रात्रीर्दीक्षितो भवति त्रिपदा गायत्री
 गायत्रिया एवऽऽत्मानं पुनीते न मांसमश्रीयान्न
 स्त्रियमुपेयान्नोपर्यासीत् जुगुप्सेतानृतात्पयो ब्राह्मणस्य
 व्रतं यवागू राजन्यस्यामिक्षा वैश्यस्याथो सौम्येष्वध्वर
 एतद्व्रतं ब्रूयाद्यदि मन्येतोपदस्यामीत्योदनं धानाः सक्तू
 घृतमित्यनुव्रतयेदात्मनोऽनुपदासाय॥१२॥

[८]

अजान् ह वै पृथ्वींस्तपस्यमानान् ब्रह्म स्वयम्भवाभ्यानर्षत्
 ऋषयोऽभवन्तदृषीणामृषित्वं तां देवतामुपातिष्ठन्त
 यज्ञकामास्त एतं ब्रह्मयज्ञमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त
 यदृचोऽध्यगीषत् ताः पयआहुतयो देवानामभवन् यद्यजूंषि
 घृताहुतयो यत्सामानि सोमाहुतयो यदथर्वाङ्गिरसो
 मध्वाहुतयो यद्ब्राह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
 नाराशंसीर्मेदाहुतयो देवानामभवन्ताभिः क्षुधं पाप्मानमपाघ्नन्नपहत
 देवाः स्वर्गं लोकमायन् ब्रह्मणः सायुज्यमृषयोऽगच्छन्॥१३॥

[९]

पञ्च वा एते महायज्ञाः संतति प्रतायन्ते संतति सन्तिष्ठन्ते
 देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति

यदग्नौ जुहोत्यपि समिधं तद्देवयज्ञः सन्तिष्ठते यत्पितृभ्यः
 स्वधा करोत्यप्यपस्तत्पितृयज्ञः सन्तिष्ठते यद्भूतेभ्यो बलिः
 हरति तद्भूतयज्ञः सन्तिष्ठते यद्वाह्मणेभ्योऽन्नं ददाति
 तन्मनुष्ययज्ञः सन्तिष्ठते यत्स्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचं
 यजुः सामं वा तद्ब्रह्मयज्ञः सन्तिष्ठते यदृचोऽधीते पयंसः
 कूल्या अस्य पितृन्स्वधा अभिवहन्ति यद्यजूंषि घृतस्य
 कूल्या यत्सामानि सोमं एभ्यः पवते यदथर्वाङ्गिरसो
 मधोः कूल्या यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
 नाराशंसीर्मेदसः कूल्या अस्य पितृन्स्वधा अभिवहन्ति
 यदृचोऽधीते पयआहुतिभिरेव तद्देवांस्तर्पयति यद्यजूंषि
 घृताहुतिभिर्यत्सामानि सोमाहुतिभिर्यदथर्वाङ्गिरसो मध्वा-
 हुतिभिर्यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
 नाराशंसीर्मेदाहुतिभिरेव तद्देवांस्तर्पयति त एनं तृप्ता
 आयुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन च
 तर्पयन्ति ॥ १४ ॥

[१०]

ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्यमाणः प्राच्यां दिशि ग्रामादच्छदिर्दर्श उदीच्यां
 प्रागुदीच्यां वोदित आदित्ये दक्षिणत उपवीर्योपविश्य
 हस्ताववनिज्य त्रिराचामेद्विः परिमृज्य सकृदुपस्पृश्य
 शिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे हृदयमालभ्य यत्रिराचामति
 तेन ऋचः प्रीणाति यद्विः परिमृजति तेन यजूंषि

यत्सकृदुपस्पृशति तेन सामानि यत्सव्यं पाणिं पादौ
 प्रोक्षति यच्छिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे हृदयमालभते
 तेनार्थर्वाङ्गिरसो ब्राह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
 नाराशंसीः प्रीणाति दर्भाणां महदुपस्तीर्योपस्थं कृत्वा
 प्राडासीनः स्वाध्यायमधीयीतापां वा एष ओषधीनां रसो
 यद्दर्भाः सरंसमेव ब्रह्म कुरुते दक्षिणोत्तरो पाणी पादौ कृत्वा
 सपवित्रावोमिति प्रतिपद्यत एतद्वै यजुस्त्रयीं विद्यां प्रत्येषा
 वागेतत्परममक्षरं तदेतदृचाऽभ्युक्तमृचो अक्षरं परमे व्योमन्
 यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुर्यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति
 य इत्तद्विदुस्त इमे समांसत इति त्रीनेव प्रायुङ्क्त भूर्भुवः
 स्वरित्याहेतद्वै वाचः सत्यं यदेव वाचः सत्यं तत्प्रायुङ्क्ताथ
 सावित्रीं गायत्रीं त्रिरन्वाह पृच्छोऽर्धर्चशोऽनवानं सविता
 श्रियः प्रसविता श्रियमेवऽऽप्रोत्यथो प्रज्ञातयैव प्रतिपदा
 छन्दांसि प्रतिपद्यते॥१५॥

[११]

ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीत दिवा नक्तं वेति ह
 स्माऽऽह शौच आह्वेय उतारण्येऽबलं उत वाचोत तिष्ठन्नुत
 ब्रजन्नुताऽऽसीन उत शयानोऽधीयीतैव स्वाध्यायं तपस्वी
 पुण्यो भवति य एवं विद्वान्स्वाध्यायमधीते नमो ब्रह्मणे
 नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः। नमो वाचे
 नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि॥१६॥

[१२]

मध्यन्दिने प्रबलमधीयीतासौ खलु वावैष आदित्यो
 यद्ब्राह्मणस्तस्मात्तरहि तेऽक्षिणं तपति तदेषाऽभ्युक्ता।
 चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा-
 द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति
 स वा एष यज्ञः सद्यः प्रतायते सद्यः सन्तिष्ठते तस्य प्राक्
 सायमवभृथो नमो ब्रह्मण इति परिधानीयां त्रिरन्वाहाप
 उपस्पृश्य गृहानेति ततो यत्किं च ददाति सा दक्षिणा॥१७॥

[१३]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य मेघो हविर्धानं विद्युदग्निर्वर्षं
 हविः स्तनयिर्बुर्वषट्कारो यदवस्फूर्जति सोऽनुवषट्कारो
 वायुरात्माऽमावास्यां स्विष्टकृद्य एवं विद्वान्मेघे वर्षति
 विद्योतमाने स्तनयत्यवस्फूर्जति पवमाने वायावमावास्यायां
 स्वाध्यायमधीते तप एव तत्तप्यते तपो हि स्वाध्याय इत्युत्तमं
 नाकं रोहत्युत्तमः समानानां भवति यावन्तं ह वा इमां
 वित्तस्य पूर्णां ददत्स्वर्गं लोकं जयति तावन्तं लोकं जयति
 भूयांसं चाक्षय्यं चाप पुनर्मृत्युं जयति ब्रह्मणः सायुज्यं
 गच्छति॥१८॥

[१४]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य द्वावनध्यायौ यदात्माऽशुचिर्यद्देशः
 समृद्धिर्देवतानि य एवं विद्वान्महारात्र उपस्युदिते

ब्रज॒ऽस्तिष्ठ॑न्नासी॒नः श॑यानोऽर॒ण्ये ग्रामे॒ वा याव॑त्तरस॒ऽ
 स्वाध्या॒यमधी॑ते सर्वा॑ल्लौकाञ्ज॒यति॑ सर्वा॑ल्लौकान॒नृणोऽनु॒-
 सञ्च॑रति तदेषाभ्यु॒क्ता। अ॒नृणा अ॒स्मिन्न॑नृणाः पर॑स्मि॒-
 स्तृती॑र्ये लो॒के अ॒नृणाः स्या॑म। ये दे॒व्याना॑ उ॒त पि॑तृयाणाः
 सर्वा॑न्यथो अ॒नृणा आक्षी॑येमेत्य॒ग्निं वै जा॑तं पा॒प्मा ज॑ग्राह
 तं दे॒वा आहु॑तीभिः पा॒प्मान॑मपा॒घ्नन्नाहु॑तीनां य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञस्य॑
 दक्षि॑णाभिर्दक्षि॑णानां ब्राह्म॒णेन॑ ब्राह्म॒णस्य॑ छन्दो॑भिश्छन्द॑साऽ
 स्वाध्या॒येनाप॑हतपा॒प्मा स्वाध्या॒यो दे॒वप॑वित्रं वा ए॒तत्तं
 योऽनू॑त्सृजत्यभा॒गो वा॒चि भ॑वत्यभा॒गो ना॒के तदेषा॑भ्यु॒क्ता।
 यस्ति॒त्याज॑ सखि॒विदः॑ सखा॒यं न तस्य॑ वा॒च्यपि॑ भा॒गो
 अ॑स्ति। यदी॑ऽ शृ॒णोत्य॒लकः॑ शृ॒णोति॑ न हि प्र॒वेद॑ सुकृ॒तस्य॑
 पन्था॒मिति॑ तस्मा॑त्स्वाध्या॒योऽध्यै॑तव्यो॒ यं यं ऋ॑तुमधी॑ते
 तेन॑ तेनास्येष्टं भ॑वत्यग्नेर्वा॒योरो॑दित्यस्य सायु॑ज्यं गच्छ॒ति
 तदेषा॑भ्यु॒क्ता। ये अ॒र्वाङु॑त वा॒ पुरा॑णे वेदं वि॒द्वाऽसं॑म॒भितो॑
 वद॑न्त्यादित्यमे॒व ते परि॑वदन्ति॒ सर्वे॑ अ॒ग्निं द्वितीयं॑
 तृतीयं॑ च ह॒ऽसमि॑ति॒ याव॑तीर्वै दे॒वता॒स्ताः सर्वा॑ वेद॒विदि॑
 ब्राह्म॒णे व॑सन्ति॒ तस्मा॑द्ब्राह्म॒णेभ्यो॑ वेद॒विद्भ्यो॑ दि॒वे दि॒वे
 नम॑स्कु॒र्यान्ना॒स्त्रीलं॑ की॒र्तये॑दे॒ता ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति॥१९॥

[१५]

रिच्य॑त इ॒व वा ए॒ष प्रे॒व रि॑च्यते॒ यो या॒जय॑ति॒ प्रति॑
 वा गृ॒ह्णाति॑ या॒जयि॑त्वा॒ प्रति॑गृह्य॒ वाऽन॑श्च॒न्निः स्वा॑ध्या॒यं

वे॒दम॒धी॑यीत त्रिरा॒त्रं वा॑ सावि॒त्रीं गा॑य॒त्रीम॒न्वाति॑रेचयति वरो
दक्षि॑णा वरे॒णैव वर॑ः स्पृ॒णोत्या॒त्मा हि वरः॥२०॥

[१६]

दु॒हे ह॒ वा ए॒ष छ॒न्दांसि॑ यो या॒जय॑ति स
येन॑ यज्ञ॒क्रतु॑ना या॒जये॑त्सोऽर॒ण्यं प॑रेत्यं शुचौ देशे
स्वा॒ध्याय॑मे॒वैन॑म॒धीय॑न्नासीत तस्या॒न॒शनं॑ दी॒क्षा स्था॒नमु॑प॒सद॑
आस॑नं सु॒त्या वाग्जु॑हूर्मनं उप॒भृद्धृ॑तिर्ध्रु॒वा प्रा॒णो ह॒विः
सामा॑ध्व॒र्युः स वा ए॒ष य॒ज्ञः प्रा॒णदक्षि॑णोऽन॑न्तदक्षि॒णः
समृ॑द्धतरः॥२१॥

[१७]

क॒तिधा॑व॒कीर्णी॑ प्रवि॒शति॑ चतु॒र्धेत्या॑हुर्ब्रह्मवा॒दिनो॑ म॒रुतः॑
प्रा॒णैरिन्द्रं॑ बले॑न बृह॒स्पति॑ ब्रह्मव॒र्चसे॑नाग्निमे॒वेत॑रेण॒ सर्वे॑ण
तस्यै॒तां प्राय॑श्चित्तिं वि॒दां च॑कार सुदे॒वः का॑श्यपो यो
ब्रह्म॑चा॒र्यव॑किरे॒दमा॑वा॒स्याया॑ रात्र्या॒मग्निं॑ प्र॒णीयो॑पसमा॒धाय॑
द्विरा॒ज्यं॒स्योप॑घातं जुहोति॑ कामा॑व॒कीर्णोऽस्म्य॑व॒कीर्णोऽस्मि॑
काम॑ कामा॒य स्वाहा॑ कामाभि॒द्रुग्धोऽस्म्य॑भि॒द्रुग्धोऽस्मि॑ काम॑
कामा॒य स्वा॑हेत्य॒मृतं॑ वा आ॒ज्यम॑मृतमे॒वऽऽत्म॑न्य॒त्ते
हु॒त्वा प्र॑य॒ताञ्जलिः॑ कवा॑तिर्यङ्मु॒ग्निम॑भि॒मन्त्र॑येत् सं
मा॑ऽऽसिञ्चन्तु म॒रुतः॑ समिन्द्रः॑ सं बृह॒स्पतिः॑। सं
मा॑ऽयम॒ग्निः सिञ्च॑त्वायु॒षा च॑ बले॑न चऽऽयुष्म॒न्तं करो॑त्
मेति॑ प्रति॑ हास्मै म॒रुतः॑ प्रा॒णान्द॑धति॒ प्रतीन्द्रो॑ बलं॒

प्रति बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसं प्रत्यग्निरितरत्सर्वं सर्वतनुर्भूत्वा
 सर्वमायुरेति त्रिरभिमन्त्रयेत् त्रिषत्या हि देवा योऽपूत
 इव मन्येत स इत्थं जुहुयादित्यमभिमन्त्रयेत् पुनीत
 एवऽऽत्मानमायुरेवऽऽत्मन्धत्ते वरो दक्षिणा वरेणैव वरं
 स्पृणोत्यात्मा हि वरः॥२२॥

[१८]

भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये स्वः प्रपद्ये भूर्भुवः स्वः प्रपद्ये ब्रह्म
 प्रपद्ये ब्रह्मकोशं प्रपद्येऽमृतं प्रपद्येऽमृतकोशं प्रपद्ये चतुर्जालं
 ब्रह्मकोशं यं मृत्युर्नावपश्यति तं प्रपद्ये देवान् प्रपद्ये देवपुरं
 प्रपद्ये परीवृतो वरीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाऽहं तेजसा कश्यपस्य
 यस्मै नमस्तच्छिरो धर्मो मूर्धानं ब्रह्मोत्तरा हनुर्यज्ञोऽधरा
 विष्णुरुहदयं संवत्सरः प्रजननमश्विनौ पूर्वपादावत्रिर्मध्यं
 मित्रावरुणावपरपादावग्निः पुच्छस्य प्रथमं काण्डं तत्
 इन्द्रस्ततः प्रजापतिरभयं चतुर्थं स वा एष दिव्यः शांकरः
 शिशुमारस्तं ह य एवं वेदाप पुनर्मृत्युं जयति जयति
 स्वर्गं लोकं नाध्वनि प्रमीयते नाप्सु प्रमीयते नाग्नौ प्रमीयते
 नानुपत्यः प्रमीयते लघ्वान्नो भवति ध्रुवस्त्वमसि ध्रुवस्य
 क्षितमसि त्वं भूतानामधिपतिरसि त्वं भूतानां श्रेष्ठोऽसि
 त्वां भूतान्युप पर्यावर्तन्ते नमस्ते नमः सर्वं ते नमो नमः
 शिशुकुमाराय नमः॥२३॥

[१९]

नमः प्राच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमो दक्षिणायै दिशे याश्च देवता एतस्यां
 प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमः प्रतीच्यै दिशे याश्च देवता
 एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नम उदीच्यै दिशे याश्च
 देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नम ऊर्ध्वायै दिशे
 याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमोऽधरायै
 दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो
 नमोऽवान्तरायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमो गङ्गायमुनयोर्मध्ये ये वसन्ति ते मे प्रसन्नात्मानश्चिरं
 जीवितं वर्धयन्ति नमो गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च नमो नमो
 गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च नमः॥ २४॥

[२०]

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम
 ओषधीभ्यः। नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते
 करोमि॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥